

Cluster 1 Inclusie

Stelling 1

Inclusie is het uitgangspunt voor elk zinvol beleid voor personen met een handicap. De VN-conventie stelt dat. Weinigen zijn er tegen. Maar al te vaak blijft het bij (mooie) woorden. Pas als politieke beslissingen, op elk niveau, systematisch op hun inclusie-karakter worden getoetst, worden de mooie woorden ook stapsgewijs realiteit.

Stelling 2

Inclusieve participatie aan de samenleving is vanaf het begin van een mensenleven de norm. Inclusief onderwijs als dat kan en voor wie dat wil, moet dan ook met stip prioritaire aandacht krijgen.

Stelling 3

Universal design is de norm voor alle publieke én private gebouwen, voor de openbare ruimte tout court. Toegankelijkheid is immers geen luxe. Dat wordt in elk geval bindend vastgelegd voor gebouwen die met overheids geld worden gefinancierd.

Stelling 4

Om een inclusieve samenleving te realiseren verlaten we resoluut het traditionele instellingenconcept voor personen met een handicap. We bouwen de investeringen in grootschalige collectieve voorzieningen af. We ondersteunen niet de institutie, wel de persoon met een handicap.

Cluster 2 Cultuur en mentaliteit

Stelling 1

Inclusie realiseren wordt versterkt door af te stappen van het clichébeeld van de afhankelijke persoon met een handicap. Daarom is er nood aan periodiek herhaalde, communicatief sprekende sensibilisering en positieve beeldvorming. Een vaste opdracht voor de overheid en het werkveld.

Stelling 2

Betutteling is uit den boze. Op alle niveaus is er nood aan een cultuur van participatie en empowerment. Personen met een handicap kunnen verschillende sociale rollen (partner, werkende, vriend, buur...) opnemen. De overheid moet de bestaande inspanningen in die zin versterken.

Stelling 3

Personen met een handicap en hun context kunnen net zoals andere mensen met beperkingen beroep doen op de overheid. Maar welke inspanning de overheid ook doet, ze kan nooit voor iedereen alles absoluut ten goede keren. Elk engagement van de overheid kent zijn beperkingen. Het is en blijft een verhaal van gedeelde verantwoordelijkheid.

Cluster 3 Over zorggarantie en ondersteuning

Stelling 1

Het toekomstig model van zorg en ondersteuning bestaat uit 5 lagen: de zelfzorg, de gebruikelijke zorg, de mantelzorg, de reguliere zorg en de gespecialiseerde zorg. Ze worden rigoureus subsidiair ingezet. Pas als de zelfzorg niet volstaat, kan ... enzovoort. De overheid faciliteert dan ook in eerste instantie de eerste 3 lagen en organiseert pas dan 4 en 5 aanvullend.

Stelling 2

Reguliere zorg vraaggestuurd kunnen aanbieden voor personen met een handicap is een topprioriteit. Zij moet én kwantitatief én kwalitatief fors versterkt worden.

Stelling 3

Voor wie gespecialiseerde zorg nodig heeft, is er zorggarantie binnen een aanvaardbare periode. Dat veronderstelt een open budget op macroniveau.

Stelling 4

De VAPH-ondersteuning moet exclusief investeren in toegang tot gespecialiseerde zorg. Ze kan geen compensatie voor inkomstekort zijn. De OCMW-rol van het VAPH voor mensen die in een voorziening verblijven, wordt dan ook afgebouwd.

Cluster 4 Systeemkenmerken

Stelling 1

De regie door de persoon met een handicap zelf is het uitgangspunt. De persoonsvolgende financiering is hiervoor het middel bij uitstek. Elke persoon beschikt over een budget dat dient om de ondersteuningsnood (= de meerkost om de drempels in de samenleving te overwinnen om volwaardig te participeren) af te dekken.

Stelling 2

Het bestaande "zorgschot" tussen ouder en jonger dan 65 jaar is achterhaald en dient te verdwijnen.

Stelling 3

De inschaling wordt tweeledig uitgebouwd: enerzijds voor inkomen (rekening houdend met de afstand tot de arbeidsmarkt) en anderzijds voor gespecialiseerde zorg (rekening houdend met het sociaal netwerk). Dit gebeurt op een objectieve wijze na dialoog met de persoon met een handicap door een multidisciplinair team.

Stelling 4

Alle middelen die vandaag ingezet worden voor mensen met chronische aandoeningen en/of beperkingen worden gebundeld en herverdeeld zodat iedere persoon met een handicap eenzelfde minimumondersteuning krijgt.

Stelling 5

Er is een federaal basisinkomen voor alle burgers en een Vlaams ondersteuningsbudget. Het inkomen dient om de woon- en de leefkosten te betalen, inclusief basiszorg. Het ondersteuningsbudget, geconditioneerd door een inkomensafhankelijke maximumfactuur, zorgt voor maximale participatie aan de samenleving.

Stelling 6

We moeten naar een Vlaams publiek verzekeringssysteem voor het garanderen van gespecialiseerde ondersteuning, inclusief de hulpmiddelen.

Cluster 5 Horizontaal beleid

Stelling 1

De uitdagingen zijn zo complex geworden dat ze binnen één bevoegdheidsdomein onmogelijk kunnen worden opgevangen. Het beleid moet, bij uitstek om inclusie te verwezenlijken, horizontaal worden opgezet, uitgevoerd, opgevolgd en geëvalueerd.

Stelling 2

De overheid dient betaalbaar wonen dichtbij huis mogelijk te maken. Zij versterkt de bestaande systemen van sociale huisvesting en huursubsidies. Ze maakt het mogelijk dat ook privé-personen kunnen investeren in inclusieve woonformules.

Stelling 3

De toegankelijkheid tot de arbeid dient verhoogd. Een Vlaams decreet dat de hele participatieladder met betrekking tot tewerkstelling vat, inclusief de arbeidszorg, is dringend noodzakelijk. De overheid nodigt personen met een handicap uit om aan de slag te gaan en stimuleert de werkgevers om personen met een handicap in dienst te nemen.

Stelling 4

De gemeenten krijgen een essentiële rol toebedeeld. Zij staan het dichtst bij de mensen en zetten via hun lokaal sociaal beleid in op een horizontaal beleid gericht op wonen, welzijn, werk, informatie, sport....